

Ο Μητροπολίτης Μάνης κήρυξε για την θεραπεία του Τυφλού στο Χαλάνδρι

/ [Ενορίες](#)

©Γραφείο Τύπου Ι.Μ. Μάνης

Την Κυριακή της Θεραπείας του εκ γενετής Τυφλού υπό του Χριστού (ΣΤ' από του Πάσχα), 29/5/2022, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος Γ' προσκληθείς μετέβη στον Ι. Ναό αγίου Νικολάου Χαλανδρίου και τέλεσε την Θ. Λειτουργία, κατόπιν της κανονικής αδείας και ευλογίας του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, συμπαραστατούμενος από τον προιστάμενο του Ι. Ναού αρχιμ. π. Πατρίκιο Καλεώδη, Δ/ντη Γραφείου Εκκλησιαστικής Τάξεως και Εθιμοτυπίας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και τον πρωτοπρ. π. Παναγιώτη Αλεξόπουλο.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ενεβάθυνε στη φράση της ευαγγελικής περικοπής «εποίησε πηλόν» (Ιω. θ', 6) και μεταξύ των άλλων είπε: «Ο Κύριος προχωρεί στο μέγα θαύμα της ίασεως του εκ γενετής τυφλού με μία όχι συνήθη

κίνηση, όπως την περιγράφει ο ευαγγελιστής Ιωάννης. «Έπτυσε χαμαί και εποίησε πηλόν εκ του πτύσματος και επέχρισε τον πηλόν επί τους οφθαλμούς του τυφλού». Θα μπορούσε ο Χριστός να τον κάνει καλά με ένα λόγο του, με μία κίνηση, μ' ένα άγγιγμα. Όμως «εποίησε πηλόν». Η πράξη αυτή του Χριστού υπενθυμίζει την θεία Δημιουργία, δείχνοντας ότι ο Θεός είναι Εκείνος, ο πλάσας εκ του χοός το σώμα του Αδάμ, του πρώτου ανθρώπου. Το γράφει η Γένεσις: «Και έπλασεν ο Θεός τον άνθρωπον, χούν από της γης και ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής και εγένετο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν». Ο άνθρωπος, λοιπόν, είναι ψυχοσωματικόν ον, η κορωνίς της δημιουργίας, που καταδεικνύει την άμεση σχέση με τον Θεό. Είναι δε χαρακτηριστικόν ότι δεν γράφει «εποίησε», όπως για όλα τα άλλα δημιουργήματα, αλλά «έπλασε». Έχουμε δηλαδή κάτι το πλέον, το ιδιαίτερον της θείας προσωπικής επεμβάσεως του Θεού. Το δε χοικόν του ανθρώπου, «το χούν από της γης» δείχνει ακριβώς το θνητόν, το φθαρτόν και το μάταιον της φύσεως του ανθρώπου. Ο προφήτης Ησαΐας θα μας το πεί πολύ εκφαντικά: «Κύριε, πατήρ ημών συ, ημείς δε πηλός, έργον των χειρών σου πάντες» και ο προφητάναξ Δαυΐδ θα δηλώσει «εξελεύσεται το πνεύμα αυτού και επιστρέψει εις την γην αυτού» με τον θάνατο και ο Ιώβ επίσης θα πεί: «Πας βροτός εις γην απελεύσεται, όθεν και επλάσθη».

*

Ωστόσο ο άνθρωπος δεν είναι μόνο σώμα. Ο άνθρωπος κρύπτει μέσα του μία αθάνατη ψυχή. Ουσία άϋλος, αόρατος, λογική, νοερά, ευσυνείδητος, αθάνατος. Εκεί στη ψυχή είναι η όλη πνευματική υπόσταση του ανθρώπου, το κέντρο των βιωμάτων, η έδρα της θρησκείας, της αναφοράς του προς τον Θεόν, ο πνευματικός βίος.

Έτσι ο υπό του Θεού πλασθείς, διφυής άνθρωπος, συναποτελείται εκ ψυχής και σώματος. Οι βιβλικές εκφράσεις «χούν από της γης» είναι το υλικό στοιχείο, το «πνοήν ζωής» είναι το πνευματικό στοιχείο. «Έπλασε» ο Δημιουργός και «ενεφύσησεν» δύο ταυτόχρονες θείες ενέργειες, «άμα δε το σώμα και η ψυχή πέπλασται» ως λέγει και ο Ι. Δαμασκηνός, που έρχονται να εξάρουν το δισύνθετο του ανθρώπου. Αυτός, λοιπόν, ο άνθρωπος έλαβε από τον Θεόν μεγάλη τιμή. «Μέγα άνθρωπος» θα γραφεί στις Παροιμίες. Γηγενής, χοικός αλλά και «κατ' εικόνα Θεού» και «καθ' ομοίωσιν Θεού» θα γραφεί στη Γένεση. Πόσο θα πρέπει όλα αυτά να μας προβληματίζουν και να μας συνέχουν!

Δεν μπορεί να ζούμε και να διερχόμεθα αδιάφορα, επιπόλαιο, απερίσκεπτα τις ημέρες μας. Χωρίς την σκέψη ότι είμεθα «χοικοί». «Εγώ δε ειμί γη και σποδός». Αλλά και συνάμα οφείλουμε με τον πνευματικό μας αγώνα να προχωρούμε σε μία υπερνίκηση του γήινου, ως ο θείος Παύλος λέγει: «Δεί γαρ το φθαρτόν τούτο

ενδύσασθαι αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο ενδύσασθαι αθανασίαν».

©Giuseppe Turchi M. Mavris